

Bever

Jakt, fangst og bruk av bever

Innhold

Beverens biologi	5
Bestemmelser for jakt og fangst av bever i Norge	7
Jakt på bever	8
Noen praktiske råd og tips i jakt på bever	10
Fellefangst	14
Håndtering av felt bever	17
Bever som pelsvilt og matvilt	19
Oppskrifter på retter av bever	20
Registrering av beverbestand	24
Skade voldt av bever	25

Beveren

Denne folderen er laget for å gi vår største gnager, beveren, den oppmerksomhet den fortjener.

Informasjonen er først og fremst rettet mot grunneiere og jegere. Beveren utgjør en stor ressurs også i jaktsammenheng. Den har en flott pels og et velsmakende kjøtt. Beveren var en gang så ettertraktet som viltressurs at den stod nær utryddelse i Norge.

Dessverre blir ofte beveren sett på som kun et skadedyr. Dyr blir skutt og dumpet, demninger og hytter blir ulovlig sprengt. Vi håper denne folderen kan gi en del nyttig informasjon om beverens biologi, beverjakt og fangst, håndtering av felt bever, beveren som mat- og pelsvilt og hva som kan gjøres for å minske beverskader.

Denne informasjonen bør tale til beverens fordel slik at man i større grad tar vare på og utnytter den felte beverens potensiale fullt ut.

Skitt jakt og lykke til med utnyttelsen!

*Fornøyde danske jegere vet
å verdsette beverjakt i norske
vårskoger!*

Noen stikkord om beverens biologi

Den er Europas største gnager og voksne dyr veier normalt mellom 18–22 kilo. Det er ikke noen størrelsesforskjell mellom kjønnene.

Den er tilpasset et liv i vann og har svømmehud på bakføttene. Beveren kan oppholde seg 10–15 minutter under vann, og bor i trehytter eller jordhull i direkte tilknytning til vann.

Den er meget sosial og lever i familiegrupper. Gjennomsnittlig familiestørrelse er ca fire individer, variasjonene er store, fra enslige til ti dyr. Familien består om våren som regel av av foreldre pluss ett- og toåringer. Toåringer vandrer vanligvis ut på sommeren.

Beverens reproduksjon

Beverhunnen føder normalt en til tre unger i slutten av mai eller begynnelsen av juni, litt senere i nord enn i sør. Ungene veier ca 500 gram ved fødsel. De er kjønnsmodne i en alder av halvannet til to år, og parring foregår i januar-februar.

Beveren har sterkt territoriel adferd og er aggressiv mot inntrengere og naboer av samme art. Duftmarkeringer brukes til å markere territoriegrenser.

Beverens sanser

Luktesansen er svært god. Hørselen er også velutviklet mens synet er relativt dårlig.

Mye god mat, et fint trofé, et flott pelsverk og en glad jeger!

Bestemmelser for jakt og fangst av bever i Norge

Noen hovedpunkter:

- Jakttid fra 1. oktober til 1. mai i de kommunene det er åpnet jakt i fylkene Akershus, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust Agder, Vest Agder og Rogaland.
- Jakttid fra 1. oktober til og med 10. mai i de kommunene det er åpnet jakt i fylkene Hedmark, Sør-Trøndelag og Nord Trøndelag.
- Kommunen fastsetter årlig kvote for det antall bevere som kan felles i kommunen. Kommunen for-deler fellingstillatelsene på de godkjente beverval-dene. Det er tellende areal eller vannlengde som skal legges til grunn for kvotetildelingen. Det kan gis kvotefri jakt av kommunen til et bevervald hvis godkjent driftsplan foreligger.
- Kommunen kan utstede skadefellingstillatelser utenom ordinær jakttid ved betydelig skadegjøring på inn- og utmark.
- Victor Conibear 330 er den eneste tillatte slagfelle for fangst av bever. Den skal alltid plasseres under vann og merkes med fangstmannens navn og telefon eller adresse.
- Bever skytes vanligvis med rifle. Det tillates ammunisjon ned til størrelse 222 Rem, med anslagsenergi på minst 100 kJ (980 J) på 100 meter.
- Hagle er også tillatt på bever, maks haglstørrelse er norsk st. nr. 2.

Jakt på bever

Jakt på bever er en morgen- og kveldsjakt. Våren er den beste tiden på grunn av lysforholdene. Jakta utføres i hovedsak ved å postere slik at man har oversikt over beverens beiteplasser eller ferdselsveier. Det kan også drives smygjakt i beverlokaliteten.

På dagen ligger beveren i hytta. Om kvelden kommer den som regel ut i skumringen. Det er imidlertid store forskjeller for når på kvelden beverne kommer ut. I noen lokaliteter som ligger avsidesliggende, eller hvor beveren ikke er blitt jaktet på, kan de komme ut tidlig mens det ennå er godt lys. Bevere som blir jaktet på, og som merker dette, legger ofte om rytmen slik at de kommer senere ut. Beveren kan være ute store deler av natten, men det mest vanlige er at den forlater hytta i skumringen. De vender tilbake i grålysningen i 7.00 – 8.00 tiden om morgenen. Også her kan beveren legge om rutinen slik at de svømmer tidligere hjem hvis de er blitt skremt noen ganger før.

Fordeler ved jakt om kvelden

- Mest behagelig for jegeren.
- Jegeren kan forberede jakten ved å være tidlig ute for å sondere terrenget.

Ulemper ved jakt om kvelden

- Lyset er dårligere, og det blir mørkere.
- Gjennomføring av rettet avskytning er vanskeligere.
- Den første som kommer ut av hytta er som regel den drektige hunnen, når nestemann kommer er det mange ganger for mørkt.

Fordeler ved å jakte på morgenen

- Lyset er bedre, og det blir lysere.
- Muligheten for rettet avskytning er bedre siden du ofte får se flere av individene i kolonien.
- Lettere å gjennomføre en vellykket smygjakt fordi beverne ofte er ute når du kommer slik at du ser dyrene. Dessuten har du god tid med tanke på lysforhold.
- Ved store vann og uoversiktlige lokaliteter kan man vente på at dyra kommer hjem - og se dem i godt lys.

Ulemper ved jakt om morgenen

- Når man venter på beverens hjemkomst på uoversiktlige lokaliteter, er det ikke alltid de eksponerer seg for skudd, men svømmer direkte inn i hytta.
- Det krever en rekognosering i forkant, og det kan være vanskelig å komme til en ny plass i mørket.
- For mange er det vondt å stå opp tidlig.

Noen praktiske tips og råd i jakt på bever

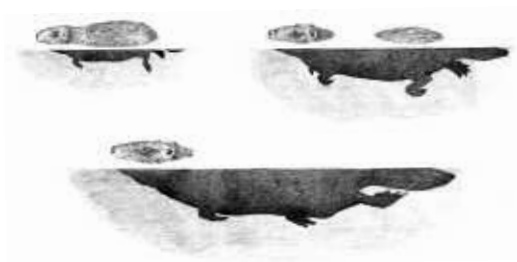
- Tenk på at beverens best utviklede sans er luktesansen. Vinden må styre hvor du poster og fra hvilken kant du smyger. Husk at hørselen også er velutviklet.
- Gå ikke i umiddelbar nærhet av hytta samme dag som du skal jakte. Beveren lukter deg og kjenner vibrasjonene. Dette kan gjøre den usikker og kanskje kommer den ikke ut med det første.
- Gå heller ikke helt i vannkanten hvor beveren har beiteplasser – lukten av deg kan også skremme den når den kommer ut.
- Prøv å finne en post som er høyt plassert, slik at du skyter nedover, særlig er dette viktig hvis du skal skyte på bever i vann. Det er også gunstig med tanke på luktavsondring å sitte høyt.
- Skal du skyte på bever i vann, så sørg for å skyte ovenfra og ned mot beverens nakke/rygg. Den bør ligge stille. Ved å plystre kan du få den til å stoppe. Skutte bevere holder seg som regel flytende noen minutter i stille vann. I rennende vann kan beveren bli tatt av strømmen og synke nesten med en gang.
- For å få tak i bever som faller i vann i krampe eller er skutt i vann er det lurt å ha med en lang stang med krok i enden – en teleskopstang er ideel.
- En påskutt bever på land kan komme seg på vann hvis skuddet ikke treffer der det skal. Den dykker og prøver som regel å ta seg tilbake til hytta. Sannsynligvis ser du den aldri igjen. Skyter du på bever i vann som dykker er sjansen for at den er skadestutt stor. Selv om du ikke har truffet beveren, men

i vannet rett ved siden av, vil den kunne få store skader av trykkbølgen. En påskutt bever kan derfor regnes som død, hvis ikke noe taler for det motsatte. Dette må det tas hensyn til i forvaltnings-sammenheng.

- Skyt unge dyr. De smaker best og det er beste måten å sikre at beveren er på lokaliteten neste år også. For å oppnå dette vær oppmerksom på følgende:
 - Unge dyr svømmer høyere i vannet enn voksne, slik at en stor del av kroppen er synlig over vann. Dette gjelder særlig årsunger.
 - Voksne bever er store. Ser man dem ovenfra trer også den delen av kroppen som er under vann frem. Legg merke til den brede halen.
 - Det er som regel den drektige hunnen som kommer først ut av hytta på kvelden om våren.
 - Er beveren på land så prøv å sammenligne størrelsen med ting av kjent størrelse i nærheten. Å avgjøre størrelsen på bevere, særlig på land, er svært vanskelig.
 - Er man i tvil om størrelsen, er det ofte en voksen bever og det er bedre å vente til man er sikker.
 - I dårlig lys og på lange hold, er det nesten umulig å avgjøre om beveren er voksen eller en to-tre åring.
 - Det hjelper å se mye bever. Skaff deg selv erfaring. Ta deg tid til å studere bever utenfor jakt tiden. På den måten kan man lære seg mye.
- Ved jakt med rifle bruk gjerne lette kuler med høy hastighet. Dette gjør at beveren ved et bra skudd blir på stedet fordi en rask kule har stor sjokkeffekt. Med kaliber i 222-klassen og lette, raske kuler vil man som regel ikke få gjennomskudd, skinnet får bare et inngangshull. En lyssterk kikkert er også å anbefale.

Skyt beveren i bogen langt fremme og høyt oppe eller i nakke/hode. Sistnevnte treffområde er lite og bør bare brukes når beveren er på svært kort hold.

- Ved bruk av hagle bør ikke beveren være mer en ca 10 meter unna. Den har tett hårlag og mye fett som haglene skal gjennom.
- Bruk mye tid i lokaliteten for å kartlegge beiteplasser og bra posteringsplasser. Har man flere plasser å jakte, forandres ofte beiteplasser og vaner litt i den enkelte koloni siden sist man var der.
- Når du nærmere deg bevelokaliteten så gå svært forsiktig og bruk kikkert. Se etter ringer i vannet. Ofte kan beveren ha kommet ut av hytta før du er på plass. Den er veldig vanskelig å se når den sitter i vannkanten – men er vannet noenlunde stille vil bevegelsene i vannet avsløre den.
- En god håndkikkert er svært nyttig.

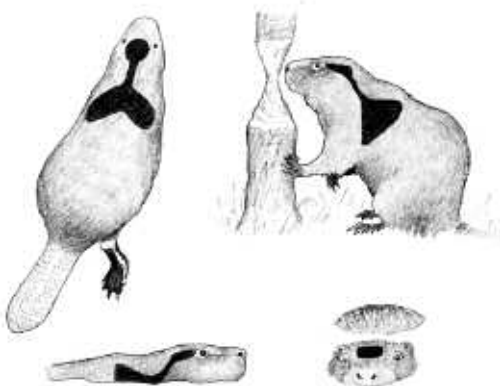
Årsunger har vanligvis hele bakkroppen under vann når de svømmer. De som er ett år, har rumpa over vann, og de som er over to år, har hele bakkroppen under vann.

Ill. John Unsgård

Rettet avskytning:

Som for alt annet vilt er de voksne beverne kapitalen i beverbestanden. Ungdyrene er rentene. Det som er spesielt for beverne er at de lever i familiegrupper. Her er det en voksen ynglende hunnbever. Skytes denne kan hele kolonien gå i oppløsning og lokaliteten kan ligge brakk helt til nye bevere kommer til.

For den oppsplittede beverfamilien vil dødeligheten på de resterende individer ofte være høy. Skytes hannen i en koloni vil konsekvensene ikke være like dramatiske. Hvis ikke en annen bever overtar "farsrollen" vil følgelig produksjonen utebli neste sommer. Det er for øvrig umulig å skille hann- og hunnbevere i en jaktsituasjon. Som nevnt tidligere er det imidlertid den drektige hunnbeveren som pleier å komme ut av hytta først, særlig om våren. En drektig bever bruker mer tid på å beite en de andre familiemedlemmene.

Sentrale treffområder på bever.

Ill. John Unsgård

Beveren gikk i fella i en av gangene til hytta under vann.

Fellefangst

Fellefangst av bever kan være svært effektivt. Victor Conibear 330/2 er ei velprøvd og human felle til beverfangst. Den består av to metallrammer som slås om beverens nakke/strupe (og kropp ved fangst av små bever) ved utløsning av to kraftige fjærer. Fjærene kan spennes med spenntang, tau eller hendene. Fjærene må spennes ned når fella ikke er i bruk slik at de ikke blir slakke. Fella er svært kraftig og må håndteres med største forsiktighet. Det finnes sikring på hver fjær som må være på under montering.

Ved fellefangst kan man fange bever i den mørke årstiden. Det er om vinteren beverpelsen har best kvalitet. Ulempen ved fellefangst er at den ikke er selektiv.

Tips og råd ved fellefangst

- Søk råd hos erfarne fangstfolk.

- Sett alltid fella under vann – det er påbudt. Faren for at annet vilt og hunder går i er stor hvis den står over vann.
- Bruk gamle stokker når du fester fella, ferske stokker kan beveren gnage på.
- Egnede lokaliteter for felleplassering kan være:
 - Transportledere til vannet. Fella settes under vann der beveren går på land. Lag et overbygg med gamle stokker slik at beveren tvinges til å gå gjennom fella.
 - Grøfter og kanaler hvor beveren ferdes.
 - Åpninger under vann i forbindelse med hytta.
 - I bekker hvor det er smale passasjer og ikke er for mye vannføring/strøm.
 - Fella kan også settes i forbindelse med demningen. Vanligvis vil det ikke være å anbefale da beveren lett kan komme borti fella med pinner og kvister. Beveren kan også bygge inne fella i demningen. Sjansen for at beveren går i felle på en utilsiktet måte er også til stede.
- Beveren følger alltid bunnen når den går inn i hytta. I bekker og kanaler dukker den ned mot bunnen når den støter på en hindring. Sett fella to til tre tommer over bunnen og steng den av med tverrstokker over fella opp til vannoverflaten.
- Sjekk fellene helst hver dag og minst to ganger i uka. I kjølig vann kan beveren beholde kjøttkvaliteten i to-tre døgn.
- Det går greit å sette fella under isen. Pass på å sette fella dypt nok, slik at ikke toppen av fella fryser fast i isen.
- Avslutt fangsten i tide – hvis du vil beholde beverfamilien på stedet. To dyr er passe, men ikke mer enn én voksen.

*Kniven bør holdes skarp – å flå
bever med sløv kniv er et mareritt!*

Håndtering av felt bever

På små bever blir det ofte bare bog og lår brukt . På større bever kan man med fordel renskjære kjøtt fra hele beveren. Ved vanlig april-temperatur og lagring i svalt rom holder det å flå dyret innen ett døgn. Har man skutt beveren i buken bør den imidlertid vommes umiddelbart. Skal man bare bruke bog, lår og ryggfilét kan dyret flås uten at buken åpnes. Kjøttet kan henges til modning som hjortevilt i ca. 40 døgngrader.

Ved flåing må man passe på å ikke kutte hull på bevergjel-kjertlene som sitter ved kloakkåpningen. Det setter ille smak på kjøttet. Man bør tenke på hygiene slik at kjøttet ikke får kontakt med hale, føtter og dine egne hender som er tilgriset. Bruk engangshansker og bytt av og til. Voksne bever er ganske tungflådde, særlig rundt nakke, hode og halefestet. Over nedre deler av ryggen og buken er den imidlertid ikke spesielt vanskelig å flå – og man bør her utvise stor forsiktighet slik at man ikke kutter hull. Det er viktig å være klar over dette slik at man ikke bruker samme press på kniven på de ulike delene av beverkroppen når skinnen skal av. Fettlaget flås så av skrotten.

Fremgangsmåte ved flåing

- Bruk en skarp kniv, fortrinnsvis med utpreget rundet egg. Dette gjør flåarbeidet lettere. Det kan være en fordel med to kniver – en til flåing av kroppen og en til flåing av hode/nakke hvor skinnen kan være vanskelig å flå av. Pass spesielt på når du flår av skinnen rundt ører og øyne, her kan det lett bli utilsiktede hull. Knivene må brynes gjentatte ganger under flåingen.
- Legg beveren på rygg i en flåkrakk eller på et bord. Skjær et midtlinjesnitt langs buken fra hakespiss og rundt begge sider av kloakkåpningen og videre ned i et snitt til halen hvor pelsen slutter.

- Skjær rundt handledd og ankelledd og kapp av føttene i leddet. Skjær rundt halen der pelsen slutter, men la den sitte på. Ønskes oversiden av halen bevart med skinnen så snittes denne langs ytterkanten, og frigjøres fra bein og fett innenfor.

- Flå av skinnen fra siden av midtlinjesnittet mens du hele tiden holder det avflådde skinnen stramt. Slik flår du deg rundt beverkroppen. Det kan lønne seg å flå av den ene siden til du har kommet forbi bena, og deretter fortsette på andre siden til du har flådd deg rundt.

Fremgangsmåte ved salting av skinn:

- Når skinnen er flådd av vil det ofte være litt kjøttrester og en del fett igjen på skinnen. Dette kan skrapes av med egnet redskap – det er lurt å bruke tørr finkornet sagflis ved skrapingen. Er beveren griset til med blod må man vaske skinnen i kaldt vann.
- Skinnen legges med hårsiden ned og man salter rikelig. Bruker man grovt salt bør saltmengden tilsvare ca 70 % av skinnvekten. I praksis vil det si at hele kjøtt siden er godt dekket med salt. Pass ekstra godt på å få salt ut i kantene av skinnen og ved hodet og føtter. Fint salt er best, det trenger bedre inn i krinkler og kroker. Bruker man fint salt trenger man ikke like stor saltmengde.
- Skinnen bør ligge med saltet i ca en uke før det saltes om igjen. Etter ytterligere noen dager ristes saltet av og skinnene fryses før oversendelse til beredning.

Bever som pelsvilt og matvilt

Skinnet

I Norge ble beverskinn omsatt ved Oslos skinnauksjoner tidligere. I dag tar skinnauksjonen ikke mot beverskinn. Jegere og fangstmenn sender vanligvis skinnene sine til beredning og bruker dem deretter til ymse formål. Beverpelsen er et svært flott materiale – det er bare oteren som har tettere hårlag. Beveren har ca 23 000 hår per cm² på buken.

Beveren skifter pelsen en gang i året. Fellingen av vinterpelsen begynner på våren. Skinnet er best i perioden fra desember til februar. Skinnet er likevel fullt brukbart på våren. Det kan være stor forskjell på ulike individer når det gjelder skinnkvalitet på våren.

Noen skinnberederier som tar i mot beverskinn:

- Roar pels, Oslo
- Rieber, Bergen
- Granberg Garveri, Ølensvåg
- Pelsberederiet, Namdalseid

Med tanke på syng av jakker, vester, votter eller luer anbefales kontakt med lokal buntmaker eller pelshandler.

Kjøttet

Beveren er vegetarianer og har et velsmakende kjøtt. Unge dyr egner seg best, men etter marinering er også voksne dyr god mat. Det blir ganske lite kjøtt av en bever sett i forhold til den levende vekten. Dyret deles ofte bare i bog og lår. Det er imidlertid ingenting i veien for å bruke ryggen også. Øvrig kjøtt kan brukes til hundemat. Boger og lår kuttes lett av med en kniv. Husk at det sitter et ekstra bein i skuldra. Du må kutte dette benet løs fra skroget. Lårene kuttes av ved lårkula.

Beveren er utmerket råvare for gourméter!

Oppskrifter på retter med bever

Eldre bever bør marineres. Man kan marinere kjøttet på mange ulike vis. En måte er å legge kjøttet i helmelk eller kefir i ett døgn. Man kan også lage en marinade av ulike kryddersorter og vin. Man kan lage alt fra biffer til kjøttkaker av beverkjøttet.

Her presenteres noen oppskrifter og for de som ønsker flere anbefales å lete i boka «Bever» av Frank Rosell og Kåre Vidar Pedersen.

Andre ting å vare på hos en felt bever

Beveren har en flott læraktig hale. En del bruker skinnet til knivslirer. Man må flå dette av og skrape og salte det før man sender den til beredning.

Kraniet er særegent og kan bli et fint trofé. Man koker skallen til kjøttet kan løsnes. Etter rengjøring blekes skallen. Fremtennene må tas ut av kraniet og fylles med f.eks. voks og helst lakkkes med matt klarlakk eller tynt lag Araldit for ikke å sprekke.

Bever Biff

Av ung bever.

Pr. pers:

150 gr. renskåret kjøtt (som er ferdig utmelket)

100 gr. løk

200 gr. poteter

2 dl brun kraft

Kjøttet skjæres i tynne skiver, meles, brunes i stekepannen.

Løk skjæres i skiver og freses i smør. Poteter oppskåret i

skiver. Alt legges lagvis i ildfast form. Dekkes med sjy.

Setter i varm ovn ca 30 min.

Beverkjøtt egner seg også godt til røking og speking.

Dere må ut å skaffe oss mer bever!

Ill. Oscar Jansen

Beveren har et ypperlig beverkjøtt.

Aldenfalks Beverstek

1 beverlår legges i helmelk natten over.

*Låret gnis inn med salt, pepper og einerbær.
Brun kjøttet raskt på begge sider i en jerngryte.
Låret smøres inn med et lag grov sennep over det hele.
Låret legges deretter i aluminiumsfolie sammen med
grønnsaker. Så legges kjøttet i folien i en gryte. Folien skal
ikke lukkes helt. Fyll på melk slik at det når godt opp på
pakken med låret inni.*

*Nå settes gryten med låret i ovnen med lokk og godgjør
seg i ca 2 –3 timer, alt etter lårets størrelse og alder på
beveren. Ovnens kan stå på 150-170 grader. Sausen lages
av kraften og fløte.*

*Serveres med potetmos, tyttebær og sopp.
Rødvin smaker godt til dette.*

Velkommen til bords!

Mors Bevergryte

(kan også male opp kjøttet til denne gryten)

1 kilo beverkjøtt

50 gram margarin

2 middels store løk

1 fløte

1 stor boks tomatpure

3 ts salt

2 ts carry

2 ts paprika

2 ts pepper

Renskjær kjøttet og la det ligge natten over i melk.

(Kan også male opp kjøttet til denne gryten).

Skjær kjøttet opp i biter, brunes i jerngryte, med smør og løk ca 1 1/2 time. Ta i tomatpuré og krydder. Spe fløten oppi, kokes opp. Serveres med spaghetti eller poteter.

A photograph of a natural landscape. In the foreground, there is a dense thicket of tall green grasses and some fallen branches. In the middle ground, a calm river flows through the scene, reflecting the surrounding greenery. The background is a steep, grassy bank with more trees and bushes. The overall scene is vibrant and natural.

*Beveren er en imponerende
landskapsarkitekt og vannhusholder.*

Registrering av en beverbestand

For å utføre en forsvarlig høstingsstrategi må man vite noe om bestandsstørrelsen til vedkommende art man skal høste av.

Siden familiegrupper av bever som regel lever i godt synlige hytter og påvirker nærmiljøet sitt i stor grad, er det relativt lett å registrere beverbestanden i et område. Den største utfordringen ligger i å vurdere om en beverhytte er bebodd eller ikke.

Den beste tiden for å utføre sikre bestandsregistreringer er på høsten, da blir flere av beverens spor tegn godt synlige og gjør det lettere å vurdere om hytten huser en beverfamilie eller ikke.

Det er viktig å være klar over at en beverfamilie kan bruke flere hytter. Det sikreste tegnet på at hytten er bebodd og skal brukes gjennom vinteren

er matlageret utenfor hytten senhøstes. Man kan også se etter nytt slam og kvist på hyttetaket, nylig påbygde demninger, eller beitemerker – sleper og nylig brukte kanaler. Ved å multiplisere antall beverkolonier med et gjennomsnittstall på fire bever i hver koloni får man et grovt bestandsanslag.

Skade forvoldt av bever

Hva kan gjøres for å minske beverskader?

De vanligste tiltakene grunneiere iverksetter ved beverskader er å rive demninger – i noen tilfeller sprenges også selve beverhytten. Disse tiltak er ulovlige i følge viltlovens § 3. Kommunen kan imidlertid gi særlig tillatelse til å fjerne beverbolig eller demning for å hindre vesentlig skade ved oversvømmelse. Å rive demninger er likevel ikke alltid noe effektivt virkemiddel. Man bør ikke rive demninger sent på høsten da man risikerer at

vannet i beverdammen bunnfryser og isen kan stenge utgangene til hytta og matlageret kan bli utilgjengelig.

For å minske antall trær som beveren feller kan man passe på at beveren bruker trærne fullt ut etter de er påbegynt felt. Trær som er ringbarket av beveren kan felles slik at beveren kan bruke hele treet. Trær som er felt et stykke på land kan også transporteres ned til vannkanten hvor det er sannsynlig at beveren vil gjøre seg nytte av dem. Trær som henger fast i andre trær kan også dras ned.

Av og til tetter beveren avløpsrør. Man kan da lage et gjerde av hønsenetting i en halvsirkel foran avløpsrøret og plassere et rør gjennom gjerdet. Beveren vil demme opp mot gjerdet, mens vannet vil fortsette å strømme fritt gjennom. Det er viktig at gjerdet festes godt til bunnen slik at beveren ikke kan komme under.

Man kan *beskytte trær man ikke ønsker beveren skal felle* med å sette netting rundt trærne. Husk å sette nettingen såpass høyt at beveren ikke når over ved mye snø. En bever når ca 60 cm over bakken på barmark. Man kan også kle nedre deler av treet med tjærepapp. Nettingen bør ikke settes helt inntil treet, men med god klaring til stammen.

Hvis områder legges under vann på grunn av en beverdemning kan man prøve føre vannet gjennom demningen, ved hjelp av et rør. Røret bør være 5-6 meter langt og minst 20 cm i diameter. I den delen som skal stå i dammen lages en mengde hull på ca 2,5 cm i diameter langs 2,5 meter av røret. Enden tettes igjen med en f.eks. en plate. Man plasserer så røret på tvers gjennom demningen slik at røret står godt under vannspeilet og vannet renner ut på nedsiden av demningen. Ofte vil beverne bygge på demningen i høyden. De vil ikke forstå at vannet kommer inn gjennom de små hullene man har laget i røret.

Ved beskatning i ordinær jakttid kan man også minske beverbestanden og dermed også skade-

omfanget. Ved hjelp av tiltakene beskrevet ovenfor kan man fortsette å ha bever på lokaliteten. Man kan høste av bestanden, og forhåpentligvis vil skadene forbundet med å ha bever der ikke være større enn at man synes man har råd til det.

Bevervest og veske er bare noe av det man kan lage av everskinn.

Folderen er finansiert og utarbeidet i samarbeid med Direktoratet for naturforvaltning, og fylkesmennenes miljøvernavdelinger i Oslo og Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud, Telemark, Aust-Agder, Rogaland, Sør-Trøndelag, Nordland, Norges Jeger- og fiskeforbund og Norges Skogeierforbund.

Fylkesmannen i Vest-Agder
Miljøvernavdelingen
Serviceboks 513
4605 Kristiansand
Telefon 38 17 60 00
Telefax 38 17 60 19

01.09.2000

Fylkesmannen i Vest-Agder
Miljøvernavdelingen